



Bryssel den 18 juli 2019
REV 1 – ersätter det tillkännagivande
som offentliggjordes den 28 mars 2018

TILLKÄNNAGIVANDE TILL BERÖRDA AKTÖRER

FÖRENADE KUNGARIKETS UTTRÄDE OCH EU-REGLERNA OM DOMÄNNAMN MED .EU

Förenade kungariket anmälde den 29 mars 2017 sin avsikt att utträda ur unionen i enlighet med artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). På begäran av Förenade kungariket beslutade Europeiska rådet (artikel 50) den 11 april 2019¹ att ytterligare förlänga² den tidsfrist som föreskrivs i artikel 50.3 i EU-fördraget till och med den 31 oktober 2019³. Detta innebär att Förenade kungariket från och med den 1 november 2019 (nedan kallad *utträdesdagen*) kommer att vara ett så kallat tredjeland^{4,5}.

Förberedelserna inför utträdet är inte bara en fråga för EU-myndigheterna och de nationella myndigheterna, utan också för privata parter.

Mot bakgrund av den osäkerhet som råder om ratificeringen av utträdesavtalet⁶ vill kommissionen påminna registreringsenheten för toppdomänen .eu, godkända .eu-ombud, innehavare av registrerade .eu-domännamn, sökande av .eu-domännamn och andra berörda parter om de rättsliga konsekvenser som behöver beaktas när Förenade kungariket blir ett tredjeland.

¹ Europeiska rådets beslut (EU) 2019/584 (EUT L 101, 11.4.2019, s. 1).

² Efter en begäran från Förenade kungariket hade Europeiska rådet den 22 mars 2019 beslutat om en första förlängning (Europeiska rådets beslut (EU) 2019/476, EUT L 80 I, 22.3.2019, s. 1).

³ Den 11 april 2019, efter en andra begäran om förlängning från Förenade kungariket, beslutade Europeiska rådet också att beslutet att förlänga tidsfristen till och med den 31 oktober 2019 skulle upphöra att gälla den 31 maj 2019 om Förenade kungariket inte hade genomfört val till Europaparlamentet och inte hade ratificerat utträdesavtalet senast den 22 maj 2019. Eftersom Förenade kungariket inte hade ratificerat utträdesavtalet den 22 maj 2019 höll det val till Europaparlamentet den 23 maj 2019.

⁴ Ett tredjeland är ett land som inte är medlem i EU.

⁵ Om utträdesavtalet ratificeras av båda parter före det datumet, sker utträdet den första dagen i månaden som följer på den då ratificeringsförfarandet avslutats.

⁶ Avtal om Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands utträde ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (EUT C 144 I, 25.4.2019, s. 1).

Med förbehåll för den övergångsperiod som föreskrivs i utträdesavtalet⁷ kommer EU:s regelverk för toppdomänen .eu, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 733/2002 av den 22 april 2002 om inrättande av toppdomänen .eu,⁸ från och med utträdesdagen inte längre att vara tillämpligt på Förenade kungariket. Detta har särskilt nedan angivna konsekvenser:¹⁰

1. REGISTRERING OCH FÖRNYELSE AV DOMÄNNAMN

Enligt artikel 4.2 b i förordning (EG) nr 733/2002, ändrad genom förordning (EU) 2019/517, har följande personer från och med den 19 oktober 2019 rätt att registrera .eu-domännamn:

- i) Unionsmedborgare, oberoende av hemvist.
- ii) Fysiska personer som inte är unionsmedborgare men som har sin hemvist i en medlemsstat.
- iii) Företag som är etablerade i unionen.
- iv) Organisationer som är etablerade i unionen, utan att det påverkar tillämpningen av nationell rätt.

Från och med utträdesdagen kommer *företag* och *organisationer* som är etablerade i Förenade kungariket men inte i EU och *tredjelandsmedborgare* (dvs. medborgare i länder utanför EU-27) som är bosatta i Förenade kungariket inte längre att kunna registrera .eu-domännamn. De kommer inte heller, om de är innehavare av ett registrerat .eu-domännamn, att kunna förnya sådana domännamn som registrerats före utträdesdagen.

Godkända .eu-ombud kommer inte att ha rätt att behandla ansökningar om registrering av .eu-domännamn eller om förnyelse av registreringar av .eu-domännamn från sådana företag, organisationer och personer.

2. ÅTERKALLANDE AV REGISTRERADE DOMÄNNAMN

Om en innehavare av ett domännamn, från och med utträdesdagen och som en följd av Förenade kungarikets utträde, inte längre uppfyller de allmänna

⁷ För att övergångsperioden ska gälla måste utträdesavtalet ratificeras av EU och Förenade kungariket.

⁸ EGT L 113, 30.4.2002, s. 1.

⁹ Notera att artikel 4.2 i förordning (EG) nr 733/2002 har ändrats, med verkan från och med den 19 oktober 2019, genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/517 av den 19 mars 2019 om genomförandet och driften av toppdomännamnet .eu och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 733/2002 och om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 874/2004 (EUT L 91, 29.3.2019, s. 25).

¹⁰ Förordning (EG) nr 733/2002 kräver inte att ombud (Registrars) för registrering av .eu-domännamn är etablerade i EU. Andra tillämpliga EU-regler kan dock inverka på sådana ombud. För mer information, till exempel om e-handel och nätneutralitet, se relevant "Tillkännagivande till berörda aktörer" här: https://ec.europa.eu/info/brexit/brexit-preparedness_sv

behörighetskraven i artikel 4.2 b i förordning (EG) nr 733/2002 kommer registreringsenheten för toppdomänen .eu att ha rätt att återkalla ett sådant domännamn på eget initiativ, utan tvistlösning utanför domstol, i enlighet med artikel 20 första stycket b i kommissionens förordning (EG) nr 874/2004¹¹.

3. RÄTTIGHETER SOM KAN ÅBEROPAS I FÖRFARANDET FÖR ÅTERKALLELSE AV SPEKULATIV OCH OEGENTLIG REGISTRERING

Enligt artikel 21.1 i förordning (EG) nr 874/2004 ska ett registrerat domännamn återkallas, efter ett lämpligt förfarande för tvistlösning inför eller utanför domstol, om det namnet är identiskt med eller lätt kan sammanblandas med ett namn för vilket en rättighet erkänns eller fastställs i nationell lagstiftning och/eller EU-lagstiftning, och om det registrerade domännamnet var föremål för sådan spekulativ och oegentlig registrering som avses i den artikeln.

Från och med utträdesdagen kan de rättigheter som erkänts eller fastställts av Förenade kungariket, men inte av någon medlemsstat i EU-27 eller av unionen, inte längre åberopas i förfaranden enligt artikel 21.1. Däremot påverkas inte de rättigheter som erkänts av medlemsstaterna eller unionen och som grundar sig på internationella instrument, såsom rättigheterna enligt artikel 6a i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten och artikel 16.2 och 16.3 i avtalet om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter.

4. TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING I AVTAL MELLAN GODKÄNDA .EU-OMBUD OCH REGISTRANTER AV .EU-DOMÄNNAMN

Enligt artikel 5 första stycket i kommissionens förordning (EG) nr 874/2004 får avtalen mellan ombudet och registranten av ett .eu-domännamn inte föreskriva att annan lag än lagen i en av EU-medlemsstaterna ska vara tillämplig. Avtalen får vidare inte utse organ för tvistlösning, om de inte valts av registreringsenheten för toppdomänen .eu i enlighet med artikel 23 i den förordningen, och inte heller skiljedomstolar eller domstolar belägna utanför EU.

Om ett sådant avtal skulle ange Förenade kungarikets lagstiftning som tillämplig lagstiftning bör det berörda ombudet och den berörda registranten ändra det aktuella avtalet så att det uppfyller villkoren i artikel 5 första stycket i förordning (EG) nr 874/2004 från och med utträdesdagen.

På kommissionens webbplatser om EU:s regler för den digitala inre marknaden (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/the-top-level-domain-.eu>) och http://ec.europa.eu/ipg/basics/urls/doteu_en.htm) finns allmän information om reglerna gällande toppdomänen .eu. Dessa sidor kommer att uppdateras med ytterligare information vid behov.

¹¹ Kommissionens förordning (EG) nr 874/2004 av den 28 april 2004 om allmänna riktlinjer för inrättandet och driften av toppdomänen .eu och allmänna principer för registrering (EGT L 162, 30.4.2004, p.40)

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för kommunikationsnät, innehåll och teknik